

широколистоваты-тѣ клонове и сладко-гласното пѣяне на славѣя и птичета сѣ далечъ , далечъ отъ да наслаждать и развѣселятъ човѣка, що тукъ по неволѣ пѣтува. Тѣхный изглѣдъ, тѣхный слухъ го правятъ да трипери още повече ; негово-то лице часъ по часъ ся измѣнява , той върви съ очи наведени на долу ; той ся пази щото него-вы-тѣ стѣпки ни най малкъ шюмъ да не издавать ; часто ся той оглѣдва на около , гибелны мысли и въображенія едно отъ друго по страшны ся въртятъ въ неговѣ-тѣ главѣ ; малко едно по-пѣзване на нѣкои вѣвхоходны животны на около му го стрѣсва ; той ся страхува даже отъ себе си и бои ся за живота си. Нѣ какъ да ся не бой и страхува ? Какъ да не мысли ? И какъ той бѣд-ный да не трепере , катѣ часто въ пѣтя срѣща простъ отъ камѣкъ памятникъ , издигнатъ надъ неговъ мъртавъ убитъ братъ , надъ неговъ роднинъ , надъ неговъ съотечественникъ !

Горко ! тыя прѣкрасны мѣста крыжтъ въ себѣ си крѣвождни и звѣроподобни чловѣцы , коихъ само-то старателно правителство едва може да въспрѣ съ часто-то обыхожданіе на кѣрсердары (горскы жандармы) ; и за това злощастный пѣтникъ ся има за благополученъ , или изъ-ново роденъ ,